

29 Μαΐου. Ημέρα μνήμης του Αγίου Λουκά Κριμαίας. Ακούγοντας την φωνή της συνείδησης

/ Γενικά

Η ζωή του Αγίου επισκόπου της Κριμαίας Λουκά είναι ένα ζωντανό παράδειγμα που μας δείχνει τον τρόπο που σκεπάζει κάποιον η Χάρη του Θεού όταν ακούει την φωνή της συνειδήσεώς του, μια Χάρη που σε σκέπει, σε ενισχύει και σε προστατεύει από τους πειρασμούς και τους κινδύνους.

Πολλοί αναρωτιόμαστε τι θα κάνουμε τον καιρό των διωγμών, πώς θα έχουμε μαζί μας την θεική βοήθεια, όταν θα έρθει η μεγάλη θλίψη. Η ζωή του Αγίου Λουκά του ανάργυρου γιατρού και ομολογητή επισκόπου είναι η απάντηση: Ακούγοντας την συνείδησή μας θα έχουμε την χάρη του Θεού.

Δεν υπήρχε χειρότερη στιγμή για τον Άγιο Λουκά-τότε χειρουργός υψηλού επιπέδου-να φορέσει το ράσο, από την δεκαετία του '20, τα χρόνια

της μπολσεβικικής τρομοκρατίας.Μια επιλογή ενάντια στην πορεία της ιστορίας,ενάντια στην λογική και στο εγκόσμιο »κοινό αίσθημα»Ήταν τα χρόνια που είχε αρχίσει η κατά μέτωπον επίθεση ενάντια στην Ορθόδοξη εκκλησία,η αντιθρησκευτική καμπάνια η οποία προέτρεπε τα πλήθη να επιτίθενται στους ναούς και στους ιερείς.Οι πιστοί φυλακίζονταν,εξορίζονταν,εκτελούνταν,σε μια τρελή εξαπόλυση των δυνάμεων του σκότους.

Χωρίς αμφιβολία εαν ο Άγιος Λουκάς επιθυμούσε να έχει κάποιο υλικό κέρδος ή κάποια επαγγελματική φιλοδοξία,ποτέ δεν θα γινόνταν ιερέας και θα προσπαθούσε να τα έχει καλά με την νέα εξουσία.Η επιθυμία του εξ'αρχής -πριν πλησιάσει την εκκλησία-ήταν να υπηρετήσει τους ανθρώπους,θυμίζοντας έτσι τον Άγιο Παντελεήμονα τον ανάργυρο ιατρό.

Υπό αυτές τις συνθήκες,όπου όποιος φορούσε ράσο θεωρούνταν »σκοταδιστής»,»εχθρός του λαού»και ρίσκαρε όχι μόνο την κοινωνική απομόνωση και μια ζωή δύσκολη με πολλές ελλείψεις,αλλά και την φυλάκιση και πολλές φορές τον θάνατο, ο χειρουργός Βαλεντίνος γίνεται πατήρ Βαλεντίνος,προκαλώντας τον τρόμο στους δικούς του,την έκπληξη στους φοιτητές του(ήταν καθηγητής στο πανεπιστήμιο)και την οργή των αρχών,φορώντας παντού το ράσο του.

Το ότι πάντα άκουγε τη φωνή της συνείδησής του το μαρτυρούν όσοι εργάστηκαν κοντά του.:«...Ο Βαλεντίν Φελίξοβιτς φερόνταν σαν να μην υπήρχε γύρω του κανείς.Στεκόνταν πάντοτε ενώπιος ενώπιό με την συνείδησή του και έκρινε πάντοτε τον εαυτό του πιο αυστηρά και από ένα δικαστήριο».

Μπρός στους διώκτες του είχε πάντοτε μια στάση γεμάτη θάρρος και κάθε λέξη του ήταν μια ομολογία πίστεως.Για έντεκα χρόνια βασανίστηκε στις φυλακές,στις εξορίες και πάλι στις φυλακές,στις ατελείωτες ανακρίσεις.Αυτήν την περίοδο της ζωής του την αντιμετώπισε με μεγάλη ψυχική γαλήνη,απασχολώντας τον δύο πράγματα:Πώς να γίνει ο επανευαγγελισμός των πιστών και πως να θεραπεύει τις ασθένειες των ανθρώπων.

Γι αυτό όλα αυτά τα χρόνια της εξορίας του άφησαν ανεξίτηλες πληγές.Όχι επειδή δεν μπορούσε να αντεξει τους διωγμούς και τις δυσκολίες,αλλά

επειδή του έθεσαν εμπόδια στο να μπορεί να σώζει τις ζωές των ασθενών.

Ως επίσκοπος έδειξε μια φροντίδα το ίδιο ζωντανή και θυσιαστική στις περιοχές τις οποίες ποίμανε.Πολέμησε των »Ζώσα εκκλησία»(όργανο των κομμουνιστών που προσπάθησε να αλώσει την εκκλησία εκ των έσω)και έκανε υπακοή στο Πατριαρχείο Μόσχας ακόμη και αν δεν συμφωνούσε απόλυτα με όλες του τις αποφάσεις.Για τον Πατριάρχη Αλέξιο τον Α έλεγε:«Τον πατριάρχη δεν πρέπει να τον κατηγορούμε αλλά να τον συμπονούμε»

Στην κηδεία του οι κομμουνιστικές αρχές προσπάθησαν να εμποδίσουν την λιτάνευση του λειψάνου στους κεντρικούς δρόμους.Έκαναν τα πάντα για να σβήσουν κάθε ίχνος έκφρασης ευλάβειας προς τον άγιο ιεράρχη.Δεν τα κατάφεραν Ο λαός όλος βγήκε στους δρόμους για να συνοδεύσει τον άνθρωπο που είχε θυσιαστεί για αυτούς

ΟΜΙΛΙΕΣ,ΑΡΘΡΑ,ΘΑΥΜΑΤΑ,ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ [ΕΔΩ](#)

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr